

Startkablar

Bidrag från Bengt Pleijel
2014-03-16
Senast uppdaterad 2014-04-21

Startkablar

Hur mår du egentligen?

Om jag lite allmänt frågat efter hur du mår, hade du gömt dig bakom "hurtfriskhets-masken", skruvat fast ljugarlocket på problemtunnan och glittrat fram ett ansträngt: "Tack det knallar .."

Men nu frågar jag efter hur du mår egentligen. En svår fråga?

Du sitter tyst en lång stund. Men sedan kommer det. Först långsamt. Sedan bara forsar det fram ...

"Egentligen så har jag så mycket att vara tacksam över skulle väl inte klaga ... men ibland känner jag mig som en gammal uttjänt bil. Det hackar i motorn. Plåten har fått bucklor. Det har inte varit någon frontalkrock. Men där är ideliga sammanstötningar med människor, som jag inte klarar av.

Mina känslor är som ett bildäck - alltför tunt. Rätt som det är säger det nog pang! Vindrutetorkarna är slitna och trötta. Klarar inte snömodd och vägsalt. Därför ser jag inte mycket framför mig. Det finns bara en smal springa. Jag känner mig rädd! Sitter instängt mig själv. Stackars jag!

Backspegeln fungerar bättre. Tyvärr. Där ser jag hela mitt förflutna. Där dyker minnena upp av dumheter jag begått. Jag ser människor som sårat mig. Backspegeln förstärker mitt dåliga självförtroende.

Jag - en gammal uttjänt bil. Bucklig. Smutsig. Med motorn som hackar. Och motorn säger pfoff. Så stannar allt. Jag blir sittande, urladdad inuti. Motorn blir tyst. Lovsångskassetten i bilradion tystnar. Jag är ensam på vägen ..."

Är det så här du mår? Egentligen! En del kanske kan känna igen sig. Men det finns också en del som vet att allt inte är slut när man själv tar slut. Min gode vän från 1500-talet - Martin - lär ha sagt: "När vi står vid slutet av våra möjligheter, står Gud vid början av dina.""

När förnyelsen drabbade oss, som bor på Sveriges framsida i mitten av sjuttioalet, fick vi besök av några andliga ledare både från England och USA. Då hände mycket. Våra urladdade batterier fick ny kraft. "Även en stor mängd präster började omfatta tro (Apg 6:7). Och vårt bokförlag, Vetekornet, sålde en lovsångskassetten från Åh kyrka "Se jag gör allting nytt".

Det som hände var att dessa andliga ledare kom hit med "start-kablar". Startkablar - det var två händer som i kärleksfull beröring lades på oss och man bad om ny kraft. Då vågade vi erkänna att allt inte stod väl till med oss. Vi hade ofta försökt rulla igång vår kristendom i egen kraft. Vi blev varma och svettades. Men svetten gav fukt och när fukten kom in i vår inre motor stannade den. Men de två händernas startkablar förmedlade liv och kraft och ny glädje.

Det blev faktiskt roligt igen att vara kristen! Vi präster upptäckte bl.a. att det fanns mer än en pedal. Vi kom i gasen, fick igång våra gamla lutherska bilar, gjorde en rivstart och tutade iväg.

Det blev härligt att leva!! Förfärligt härligt, tyckte somliga. Förfärligt förfärligt, tyckte andra. Ty där var både omkörningar och överkörningar och dikeskörningar:

Omkörningar - man susade med överlägset smil förbi alla som kånkade fram på det gamla duktighetssättet.

Överkörningar - man körde över och knuffade till och sårade många som inte hängde med i den nya livsstilen.

Dikeskörningar - det gick för fort i svängen. Men i diket hittade man många av mormors små kråkor som också slunkit dit. Och med dem bildade man en ny församling.

Hur mår du egentligen?

Kan du höra hur Jesus själv ställer den frågan till dig? Han frågar: "Känner du dig misslyckad, nersliten? Jämför du dig med alla andra? Tycker du att de är duktigare än du? Jag jämför dig inte med någon. I mina ögon är du dyrbar, högt aktad, älskad (Jes 4).

Jesus fortsätter: "Jag vet att jag har användning för dig. När jag sände någon med startkablar i din väg, så var det inte för att du skulle använda kraften till att rusa bort ifrån mig eller bli en andlig egotrippare. Du fick kraften för att komma nära mig. Våga se att du behöver min hjälp. Kom till mig, du och ni alla som sladdat fram genom livet och fått bucklor och hårda törnar. Kom ni som är rädda för det som är framför er och rädda för det som är bakom er. Kom in i min verkstad. Jag ska ge er service, själavård. Jag vill tvätta er rena och läka era sår. Jag vill få er inre motor att fungera. Jag fyller ditt inre med kraft och ger dig liv och liv i överflöd. Se, jag gör allting nytt".

Jesus fortsätter: "När jag sedan sänder dig iväg, är det två ting du skall veta:

Det första är att jag vill vara din medpassagerare. Far inte ut i livet utan mig. Jag har mer att lära dig. Jag vill hjälpa dig att se vad som händer på vägen. Jag vill öva dig i att bli känslig som jag.

Det andra är att jag har lagt startkablar i bagaget. Dem ska du använda, när du träffar på andra som fått motorstopp i livet. När du lägger händerna på dem och ber för dem, så glöm inte att tala om att adressen dit de skall köra är Matteusvägen 11:28".

Stanna till, bed:

Visa mig, Herre, din väg, jag vill vandra i din sanning (Psalt 86:11).

Frågor:

Hur mår du egentligen?

Kan du uttrycka hur du innerst inne känner dig?

Och vad du innerst inne längtar efter?

Läs Apg 19:1-7 och Psalt 139:23-24.

Lägg märke vad där sägs om startkablarna.

Lägg märke till vad där sägs om hur farligt det är att komma vilse.

Bön:

Rannsaka mig, Gud, och känn mina tankar,

Pröva mig och känn min oro,

se om min väg för bort från dig,

och led mig på den eviga vägen.

(Psalt 139, 23-24,)

Adressen till Jesus: Matteus 11:28

Jesus säger:

Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;

jag skall skänka er vila (Matt 11:28).

Lär dig adressen utantill!

Bengt Pleijel 86+